

Dagboek 7 13-17 november 2015

We zijn inmiddels alweer een paar dagen verder, en er is al weer veel gebeurd. Afgelopen vrijdag hebben we een groep Nederlanders afgehaald van het vliegveld. Het zijn bruiloftsgasten van Gerjan en Raksme.

Koy heeft ons dit weekend allemaal meegenomen naar het gebied waar een aantal kleine christelijke kerken zijn. Het gebied ligt in de provincie Mondulhiri in het noordoosten, langs de grens met Vietnam. Het is een bosrijk gebied waar nog steeds olifanten en tijgers in het wild leven. De temperatuur is er een stuk aangenamer dan in Phnom Penh. We hebben hier een kerkdienst meegemaakt van de Phnong people, een stam die oorspronkelijk uit Vietnam komt. Ze hebben een eigen taal en ook een eigen cultuur, klederdracht en huizenbouw.

De natuur in Mondulhiri is prachtig. Vulkanische bergen en paradijselijke watervallen. We hebben er van genoten.

Dinsdagmorgen gingen we opnieuw naar het vliegveld voor een tweede groep gasten uit Nederland.

Woensdag 18 november

Vandaag gaan we naar Takeo voor een bezoek aan enkele Spie-en projecten.

Een bijzondere dag, want vandaag wordt een groot irrigatieproject geopend in een droog gebied. 444 gezinnen hebben dankzij een grote sluis en een nieuwe dijk water in het droge seizoen.

We arriveren enigszins te laat in het afgelegen gebied, waar al een grote tent is klaargezet en His Excellentie dr. Chan Sarun ons staat op te wachten. Hij is minister van landbouw geweest en is zeer geïnteresseerd in deze projecten.

We krijgen een bloemenkrans en dan kan de ceremonie beginnen. We gaan eerst lintje knippen, voor de officiële opening. En dan gaan we zitten op een podium voor honderden mensen. Frits spreekt vandaag

namens Stichting De Brug en ook de excellentie en de gouverneur van deze provincie spreken de aanwezigen toe.

Omdat er vandaag toch veel mensen aanwezig zijn gaan we ook meteen schooluniformen en fietsen uitdelen aan een aantal weeskinderen die in het Spie-en programma zitten. Ze zitten op het voortgezet onderwijs en wonen meer dan 3 km van school. Hiermee proberen we hen te stimuleren om te langer naar school te gaan.

We nemen afscheid van de excellenties en gaan op de Spie-en auto's en een zandkar naar een rustiger plek waar we gaan lunchen. De lunch bestaat uit stokbrood met banaan en ambok (geplette rijst) en kokosnootmelk.

Nu we hier toch zijn gaan we meteen een aantal andere Spie-en projecten bekijken. We bezoeken een paar families die een heel slecht huis hebben en ons verzoeken om een nieuw huis. Ook ontmoeten we een oma die zorgt voor haar drie kleinkinderen, waarvan beide ouders zijn overleden. Oma krijgt elke maand rijst en ook de kinderen zolang ze nog geen 18 jaar zijn. Het oudste meisje heeft vanmorgen ook een fiets gekregen en bedankt ons daar hartelijk voor. Ze wil graag dokter worden, vertelt ze ons.

We rijden weer een eind verder en moeten uiteindelijk een eind lopen omdat de weg te slecht is voor de auto's. We bezoeken een jonge alleenstaande moeder, haar man is er vandoor gegaan. Ze heeft een dochtertje van 3 jaar. Onlangs heeft ze een lening van Spie-en gekregen van \$ 100 waarvoor ze bamboemateriaal heeft gekocht. Ze maakt mooie 'vogelvoederhuisjes', tenminste daar lijken ze op. Er is net een man langsgekomen die een hele partij van haar heeft gekocht om weer door te verkopen op de markt. Ze verdient op haar beste dagen zo'n 5 dollar. Hiermee heeft ze een inkomen voor haar en haar dochtertje. Ze zal de lening in 5 maanden terugbetalen met een rente van 1% per maand. Ze is heel trots op haar werk.

Het is inmiddels al een eind in de middag en we besluiten dat het voor vandaag genoeg is geweest. Het is nog een heel eind rijden naar Phnom Penh en we komen de stad binnen in de spits, zodat het weer overal een drukte van jewelste is. We gaan eerst een hapje eten en dan snel naar ons hotel voor een frisse douche en een goede nachtrust.

